

Ksenija Kušec

IDIOTSKI SRETNIA

Bila sam tako idiotski sretna tih godina! Došla bih kući nakon posla, bacila vrećice pune namirnica na kuhinjski stol, uključila radio na najjače i plesala. Urličući pogrešne riječi i tonove pjesme koja je svirala, bacala bih mrkvu, luk, meso u sudoper, frižider, na balkon. Čim bih te ugledala na vratima, bacala bih ti se oko vrata, ljubila te namjerno tako da ruž ostaje po kragni košulje, smijala bih se:

- Ha, ha, gledaj, kao da imaš ljubavnicu, sav si pun poljubaca!

Prepričavali smo jedno drugome dogodovštine dana, priče prijatelja i prijateljica koji su se znali žaliti na svoje muževe i žene.

Trčala sam po stanu u krug, vičući:

- Kako sam sretnaaaa! Muž me voliii! Volim i ja njegaaaa! Mi se volimooo!

Ulicom bih hodala posebnim korakom kojim ponekad hodaju djeca kad im je dosadno. Korak, korak, dvokorak. Zнала sam se gledati u izloge i vježbati tu koreografiju. Dok sam čekala da se upali zeleno na semaforu, uhvatila bih se za stup i radila krugove oko njega. Da, ljudi su me čudno gledali, a ja sam to i htjela. Htjela sam da me pitaju što mi je i zašto se tako ponašam. Onda bih im rekla da je to zato što sam sretna. Ali nisu me pitali.

Imala sam toliko energije, da bi bilo dovoljno za dvije osobe. Počela sam zamišljati kako bi to bilo da postanem dvostruka, da me ima dvije, da se uduplam od tolike sreće. Tada bih mogla dvostruko jače vikati, pjevati, veseliti se. Četiri ruke, četiri noge, dvije glave i dva tijela! Mogla bih se još više posvetiti našoj ljubavi. I dok sam tako maštala, mašta mi se i ostvarila. U ogledalu sam jednog jutra ugledala svoju dvostruku, sasvim realnu sliku. Dočekala sam to s olakšanjem, jer toliku sreću nije mogla podnijeti jedna žena.

U početku su obje moje slike činile iste pokrete, strogo su se ponašale po svim zakonima Euklidove paralelnosti. Ipak, malo-pomalo, počele su se razdvajati. Uskoro sam se navikla na dvostruku sebe. Dok je jedna trčala s posla ruku punih cekera s hranom, druga je za njom plesala po kiši i skakala po lokvama. Doma smo imale uključenu različitu muziku, jer ja sam voljela najnovije hitove, a moja dvojnica *jazz*. Kad bi ti došao, odmah bi gasio radio.

Znao si mi reći da bih možda morala naći neki sport kojim bih se bavila, ili još jedan posao, ili prijateljicu, ili da volontiram negdje, ili da si rodim dijete. Smijala sam se dvostruko glasnije nego inače, oprčavala kuhinjski stol, dok je ova druga ja senzualno plesuckala, milovala te i ljubila.

Ne samo da mi nije bilo čudno što sam dvostruka i što svaka od nas radi druge stvari, nego mi je to i odgovaralo. Naš društveni život je procvao. Dok je jedna trčala po karte, druga je zvala prijatelje; jedna je pazila na raspored predstava, druga na redoslijed restorana, organizirale smo i večere kod kuće, birale odjeću, kuhale, posluživale, pile, jele, veselile se, nazdravljale, bacale ti se oko vrata, ljubile te i mazile, bile totalno idiotski sretne.

Problem je nastao kad su se naši prijatelji umorili. Jedni su dobili dijete, drugi kupili psa, a treći i četvrti su izmislili nešto neuvjerljivo. Ti i ja smo nastavili sami, ali to nije bilo to. Ponovo si me nagovarao da se upišem na jogu i slične stvari, ali nisi mogao znati da se jedna od nas promijenila. Kad sam joj rekla da skuha ručak dok ja tebi sjedim u krilu i ljubim te u vrat, rekla mi je da neće uvijek ona biti ta koja stoji i rezucka luk. Morala sam te pustiti iz zagrljaja i obaviti posao umjesto nje. Nakon toga nije htjela poslužiti što sam pripremila, nego je prkosno sjela za stol i čekala da ja nju poslužim! Pa tko je to vidio!

Pravila sam se da je ne primjećujem, ali dok sam pospremala kuhinju, ona je otišla s tobom u našu spavaću sobu i počela voditi s tobom ljubav! To je bio vrhunac. Nakon što sam sredila suđe, prošetala psa i očistila ptičji kavez, ušla sam. Ona je bila gola, a ti si je držao za sisu i ljubio u usta. Počela sam urlikati, bacati knjige, gađati vas vazama, tanjurima, svime što mi je bilo pod rukom, vrijeđala sam vas, rekla joj da je pokvarena, da nije to smjela, da se goni van iz moje kuće. Vodili ste ljubav kao da me nema, a posebno me pogodilo što se ona nije obazirala. Ona, moja dvojnica, moja desna i lijeva ruka, moja druga ja, da me tako izdala! Nisam mogla vjerovati.

Pomislila sam da će biti efektivnije ako se pred vama počnem pakirati. Stavila sam kofer na drugi kraj kreveta, otvorila ga i počela trpati svoju odjeću unutra. Vi ste znojni stenjali, lizali se i ispreplitali, a onda ste, hvala Bogu, završili s tim svojim parenjem. Gledali ste jedan u drugog i mazili se, već se smračilo, a mene je iznenada svladao neobično jak umor. Nisam imala snage više ni za što, pa sam legla između vas i kofera. Na neki način, bilo je kao prije, nas troje ponovo zajedno. Možda je ipak sve trebalo ostati na Euklidu. Ujutro kad sam se probudila, čula sam da ste u kuhinji, pa sam se dovukla još uvijek mrtvački umorna i sjela preko puta tebe.

Rekao si da moramo razgovarati. Rekao si da si me odlučio ostaviti i da nastavljaš živjeti dalje s ljubavnicom. Već ste neko vrijeme u vezi, objasnio si. Nakon toga oboje ste izašli iz stana. Ja sam ostala u tišini koja mi je bučila u ušima. Umor me drobio, gubila sam snagu, postajalo mi je hladno. Pogledala sam u ogledalo i vidjela samo sjenu. Vukla sam se još malo po sobama, prelazila preko namještaja kao što sjene inače klize i ostala stajati ispred prozora da me sunce može osvjetljavati do zadnjeg trena.

Kad se smračilo, više me nije bilo.